หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กไทยอายุ 3-5 ขวบ ในเรื่องของความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริง

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กอายุ 3 ปี จะเริ่มแสดงความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริง
2. ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงจะแตกต่างกันในแต่ละระดับอายุ และจะเพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น
3. ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน
4. ในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงเด็กจะตอบคำถามเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุโดยยึดสิ่งที่ปรากฏให้เห็นเป็นหลัก และจะตอบคำถามเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของวัตถุโดยยึดสิ่งที่เป็นจริงเป็นหลัก

การดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย การวิจัยนี้ผู้วิจัยออกแบบให้ เป็นการวิจัยแบบเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม (Between - Subjects Designs) ที่มีสองตัวประกอบ คือ เพศ และ อายุ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลอมรินทร์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 จาก 3 ชั้นเรียนคือ อนุบาล 1 2 และ 3 จำนวน 72 คน แบ่งเป็นระดับอายุ 3 4 และ 5 ขวบ ระดับอายุละ 24 คน เป็นชายและหญิงเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในงานเอกลักษณ์, ระยะทาง การกระทำ สี ขนาด และรูปร่าง เป็นวัตถุปลอมที่เลียนแบบได้เหมือนจริง ชุดของวัตถุ และการกระทำต่างๆ
2. เครื่องมือที่ใช้ในขั้นฝึกทดลอง คือ "เกมส์ตัวใหญ่ตัวเล็ก" และดินสอปลอม
3. แผ่นคู่มือคำถาม
4. แผ่นคู่มือคำตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการ

แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นทดสอบก่อน ขั้นฝึกทดลอง และขั้นทดสอบจริง

1. ขั้นทดสอบก่อน ทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุที่ใช้ในการทดลอง เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความเข้าใจโดยสมบูรณ์ทั้งหมด

2. ขั้นฝึกทดลอง ให้เด็กเข้าใจความแตกต่างของคำถาม 2 คำถามที่ใช้ในการทดสอบ คือ คำถามที่ถามถึงสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและคำถามที่ถามถึงสิ่งที่เป็นจริงของวัตถุหรือการกระทำ -โดยทำการฝึก 2 แบบคือ

2.1 ให้เห็นวัตถุในลักษณะที่ปรากฏให้เห็นก่อนลักษณะที่เป็นจริง

2.2 ให้เห็นวัตถุในลักษณะที่เป็นจริงก่อนลักษณะที่ปรากฏให้เห็น

3. ขั้นทดสอบ ดำเนินการดังนี้

3.1 แบ่งห้องเรียนที่ใช้ทำการทดสอบออกเป็น 6 ส่วน แต่ละส่วนจะมีอุปกรณ์ทั้งหมดในงานแต่ละชนิดเตรียมไว้

3.2 ให้เด็กเข้ามาทำการทดสอบทีละคน ทำการทดสอบทีละงาน

3.3 ถามคำถาม 2 คำถามคือ คำถามที่ถามถึงสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและคำถามที่ถามถึงสิ่งที่เป็นจริง ตามแผ่นคู่มือคำถาม

3.4 ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 ทำหน้าที่จัดเด็กเข้ารับการทดสอบและแสดงการกระทำ 3 อย่างในงานการกระทำ

3.5 ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ทำหน้าที่บันทึกคำตอบของเด็กทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริง มาจำแนกตามระดับอายุ เพศ และชนิดของงาน เสนอในรูปตาราง

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในแต่ละระดับอายุ ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเสนอในรูปตาราง

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในเพศชายและเพศหญิง ด้วยวิธีการทดสอบค่าที และเสนอในรูปตาราง

4. วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนเด็กที่ตอบโดยยึดสิ่งที่เป็นจริงเป็นหลักและจำนวนเด็กที่ตอบโดยยึดสิ่งที่ปรากฏให้เห็นเป็นหลัก โดยการทดสอบเครื่องหมายและนำเสนอในรูปตาราง

ผลการวิจัย

1. เด็กอายุ 3 ปี เริ่มแสดงความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงแล้ว

2. เด็กที่มีอายุมากกว่า มีความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงมากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 โดยที่เด็กอายุ 3 ปีนั้น ความสามารถจัดอยู่ในระยะเริ่มต้น เด็กอายุ 4 ปีความสามารถนี้จัดอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ส่วนเด็กอายุ 5 ปี ความสามารถนี้อยู่ในระยะที่มั่นคงแล้ว

3. เด็กเพศชายและเพศหญิง มีความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. เด็กจะตอบคำถามเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุและเอกลักษณ์ของวัตถุ โดยยึดสิ่งที่เป็นจริงเป็นหลักมากกว่าตอบโดยยึดสิ่งที่ปรากฏให้เห็นเป็นหลัก ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถของเด็กไทยในกรุงเทพมหานครกับเด็กในต่างจังหวัด โดยควบคุมตัวแปรด้านอื่นให้คล้ายคลึงกันให้มากที่สุด เพื่อที่จะทราบว่าความสามารถของเด็กไทยในส่วนรวมแล้ว เป็นไปตามผลการวิจัยหรือไม่

2. ปัจจุบันการศึกษาวิจัยในขอบเขตนี้ได้ดำเนินต่อไปอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ จึงน่าที่จะทำการศึกษาทดลองอย่างต่อเนื่องในประเทศไทยบ้าง เพื่อทราบแนวโน้มของพัฒนาการในการแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและสิ่งที่เป็นจริงและทราบถึงความสัมพันธ์ของพัฒนาการที่เกี่ยวข้อง

3. การนำไปประยุกต์ใช้ทำได้หลายทาง ควรให้ครูผู้สอนชั้นอนุบาลทำความเข้าใจในพัฒนาการทางความคิดของเด็ก สอนให้เด็กรู้จักแยกแยะในการใช้สัญญลักษณ์ โดยให้เด็กเรียนรู้และจดจำในสิ่งที่ถูกต้อง เช่น ยางลบรูปดินสอ จริงๆแล้วคือยางลบใช้ลบตัวหนังสือที่เขียนแต่มองดูเหมือนดินสอ เป็นต้น ควรฝึกหัดให้เด็กได้ใช้สัญญลักษณ์ที่แตกต่างกันกับวัตถุชนิดเดียวกัน โดยเรียกชื่อได้ถูกต้องและทราบถึงความหมายของชื่อที่เรียกในขณะนั้นๆด้วย